

Din
J. J. T.

Hfors d. 20. Dec. 1845.

196 J. J. NERVANDER – J. V. SNELLMAN 26.XII
1845

10 HUB, JVS handskriftssamling

Min Heders Vän och Broder,

Anser Du löna mödan att medföljande Artikel införes i Saima, så ser jag detta införande gerna, hufvudsakligast derföre att jag får tillfälle att säga de mera försonliga slutord till min Rec, hvilka bortfölla från sjelfva repliken, genom den föröfrigt nog lätta förlusten af Replikens slut. – I alla fall anhåller jag att Du åtminstone inför *Noten*, hvilken innehåller äfven de tryckfel Du funnit, hvaribland dock ex 77 Pag 227
20 och Exempel 30 pag. 234 af mig hafva befunnits vara riktiga.

Dina möbler äro färdiga och af mig med 33 Rubel 50 koppek Silfver betalda. Du blir mig således några Rubel skyldig. Underrätta mig nu huru och när möblerna skola afhemtas. Nu kan det ej ske i anseende till menföre. Det regnar i dag, så att en stor del af snön stryker flagg.

Jag har ändteligen af Græfve Armfelt fått svar på min framställning angående Dig. Svaret blef som förmodas kan. Han säger sig hafva talt med Gen Gouv; men ringa kunnat uträtta, så att saken förblir »in Statu dubio», som Han behagar yttra sig. För öfrigt säger Han: Je Vous
30 dans la manière dont il manie la plume dans le journal qu'il redige. – Il y a de ces choses aux quelles on feroit mieux de ne pas toucher. – Il faut savoir éviter les ecueils, mais ce talent est d'autant plus difficile dans la scene que jusqu'a présent dans aucune pays on n'a su trouver le juste milieu. Son existence en France dans les chambres est le superlatif du dérisoire,

Jag meddelar Dig detta utan commentarier. Steget tog jag, emedan jag ansåg mitt samvete uppfordra mig att fästa Regeringens uppmärksamhet derpå att landet var på vägen att förlora Dig. Jag talade varmt, men, jag tillstår, utan särdeles hopp. Har Du tagit mitt sednare projekt
40 i öfvervägande? Jag tror att det skulle lyckas. Cygnaeus har utom sitt Stipendium en betydlig del (2/3 ?) af sin Rektors lön i behåll.

Angående Din Polemik med Nordström, vill jag ej säga något. Naturanlag, Hans vetenskapliga framgångar och slutligen den vikt Hans person erhållit derigenom att Sverge och Ryssland ännu i denna stund dragas om att få hålla Honom, allt detta har gjort, att man på länge ej har vågat säga Honom något i ringaste måtto misshageligt, utan fara att antingen komma i en vild dispute eller ock i ren ovänskap. Jag tiger derföre inför Honom angående denna polemik, liksom
50 angående mycket annat, men af sådan anledning, anser jag mig äfven böra tala inför Dig och nämner detta endast för att Du ej skall tro att jag är likgiltig för hela saken. Hvad jag nu nämner angående Nordström blir oss emellan; jag har lyckligtvis ej varit i någon kollision med Honom, men jag har sett huru litet dertill behöfs och emedan jag af personlig tillgifvenhet ej vill stöta mig med Honom, har jag tagit den utväg att draga mig tillbaka från Honom. Jag har i höst varit hos

Honom 2 grr, hvilket Han dock ej tycks hafva märkt, ty Han besöker ofta mig. – Småningom står jag här aldeles ensam, och det kan visserligen vara tomt emellanåt, men har också sin goda sida för den som tror att Han i likhet med hela den manliga sidan (så på fäderna som möderne) af sin slägt ej har Methusalems ålder att vinka på.

Helsa Din lilla Fru från

Din
gamle och
tillgifne Vän 10
J. J. Nervander

Hfors Den 26 Dec.
1845.

P. S. Gif någon titel åt min Artikel, ifall den införs.

197 TILL JOSEFINA. D. 2 JAN. 1846
HUB, JVS handskriftssamling

20

Af hvar och en Du hyllning får,
Ur hvarje hjerta går
En önskan för Din lefnads fröjd.
Du är ju sjutton år!

Och alla älska lifvets vår,
Och hvarje hjerta slår
Så varmt inför dess sköna bild,
För Dina sjutton år,

30

Då rosors svall på kinden rår,
Och ögats eldblick når
Till hvarje bröst och väcker der
En glöd från sjutton år,

Då pulsen stark och liffull går
Och lifvets bana står
Så frisk och rik, som var vår jord
En jord om sjutton år. --

40

Men hvarje lifvets fröjd förgår
Och än en saknads tår
Skall skölja kindens rosor bort
Vid flydda sjutton år,

Gläds då ännu åt lifvets vår.
Och andras sjutton år.
Du eger så det skönsta quar
Från Dina sjutton år.

50